

Med anledning häraf tillåter jag mig, för att tillmötesgå en ganska allmän önskan, härmed föreslå,

att 41 § 1 mom. af gällande konkurslag måtte på det sättet ändas, att orden »inom eller utom rätten» må utgå, samt efter orden »Härtill må dock ej utses Rättens ordförande» tilläggas orden »eller ständig ledamot af Rådstufvurätt i stad».

Stockholm den 27 januari 1895.

Aug. Peterson.

10107

N:o 108.

Af herr **A. G. Ericsson** i Väsby, *angående ändrad lydelse af mom. 2 och 4 i § 16 af förordningen den 16 februari 1864 om nya strafflagens införande.*

Då Riksdagen år 1894 beslöt, att församlingarne eller kommunerna i vårt land hädanefter sjelfva få besluta om uppläsande i kyrka af kungörelser och enskilda meddelanden, och då de flesta kommuner i följd deraf redan torde fattat beslut om annat sätt att offentliggöra kungörelser än att uppläsa dem i kyrka, så torde ej kunna förnekas, att genom dessa beslut allmogem kan komma till den uppfattningen, att alla meddelanden, af hvad slag det vara må, genom denna reform numera äro från kyrkan och predikstolen bortvisade.

Emellertid stadgar lagen i vissa fall, att kungörande i kyrka nödvändigt skall ske, och stadgar tillika böter för den, som underlåter att på föreskrifvet sätt inlemna kungörelse.

Kongl. förordningen af den 16 februari 1864 § 16 mom. 2 har följande lydelse:

Hvar, som något hittar, han bör det genast kungöra, och lysa låta tre söndagar å rad, i närmaste kyrka å landet eller i alla stadens kyrkor, så ock å häradsting eller rådstufva. — — — — —

Konungen två delar och tridung den som hitte.

Samma förordning § 16 mom. 4 lyder.

Hittar man häst, oxe, ko, får, get eller hvad få det är; låte en gång lysa — — — — —

— — då ege han få som hitte.

Strafflagens 22 kap. § 19 lyder.

Låter man ej så lysa fynd eller hittegods, som i lag stadgadt är; böte högst dubbla värdet af det hittade. Förtiger man fynd eller hittegods, då egaren eller annan berättigad dertill sig anmäler eller eljest tillkännagifver; straffes med böter eller fängelse.

Då den uppfattning, hvarom jag ofvan talat, lätt kan leda till förseelser mot dessa lagrum, och då, särskildt hvad beträffar hittegods, en kungörelse i kyrka i vissa fall torde få anses mindre tillfyllestgörande, tillåter jag mig föreslå,

att Riksdagen för sin del besluter följande förändrade lydelse af kongl. förordningen af den 16 februari 1864 § 16 mom. 2 och 4.

§ 16 mom. 2. Hvar, som något hittar, han bör det genast kungöra i den församling, der godset är upphittadt, på det sätt församlingen beslutit om enskilda kungörelsers offentliggörande, eller ock låta kungöra det i någon ortstidning, så ock å häradsting eller rådstufva, — —
Konungen två delar och tridung den som hitte.

§ 16 mom 4. En lika motsvarande förändring.

Om remiss anhålles.

Öfverlemnande jag åt vederbörande utskott att med bibehållande af motionens syfte göra de ändringar, som prövas nödiga.

Stockholm den 26 januari 1895.

A. G. Ericsson.

Väsby.